

מסורת הש"ס

(א) [לקמן יד.] (ב) לקמן יא,
 (ג) לקמן ט: עירובין מו,
 (ד) [נכרות ט. וש"נ] (ה) [מנורע
 דמים פרשה ד,] (ו) [שם פרשה
 ג,] (ז) [ויקרא יז,] (ח) [שם יא],
 (ט) [ז"ל אחר דר' ואינה
 מקולקלת], (י) [ג"ר רש"י עד
 שחשש בנפשו עבר תקיים ע"ש,
 (כ) [שם הל' פירוש ה"ם
 להקשות וע"ש בתוס' שכתבו פ"י
 זה כדיבור בפני עצמו מהר"ם,

הגהות הב"ח

(ה) גב' תניא כותיה דרנא
הרואה כתם מטמאה למפרע
ומה היא מטמאה אולבין וכו'
אלא משעה שראתה הרואה דם
מטמאה מעל"ע ומה היא
מטמאה מטמאת וכו' אלא
משעה שראתה חזי חזי חזי
כל"ל: (ג) רש"י ד"ה מקולקלת
וכי' מהא קופרת שבעה ואם
תראה: (ג) תוס' ד"ה אלז וכו'
קמייא דאית לה:

הגהות מהר"ב

א [תום' (גי') ד"ה ואי ממחני' וכו' והשתא מגע כלי דמעל"ע לא מטמאה וכו'. כ"ל:]

מוסף רש"י

ר' עקיבא אורזר מטמאה
את בועלה. למפרע כל מעת
לעת, כשם שגזרו שמתמאה
טוהרות מעת לעת למפרע (יבמה
ד.) ר"ע לטעמיה דאמר כל מעת
לעת מתמאה את בועלה מספק
טומאת שצעה (לקמן יד.).
מבעשה ופועשה רבי כ"א.
וטוהר אף בילדה שעברו עליה ג'
עוות (שעריי חז.). אדאח
שנוכר. שלא יפה הורה (לקמן
ט.) אחר שזמר משמע דזכר
ללא ספיר עבדי (שעריי שס.).

תום' הרא"ש

תנ"א כותיה דרבא. דפסכת
בשבתא משמע משכבות
ובשבתא לא תשעא ארס וסליס
אף על גב דלמקצן דר' אבהו
אדם או בורים: **ואינה** מונה
לא משה שראתה. אע"ג
דח"ק אינה מקולקלת קאמר
ל'ך עקוב אציטור דאמר
תשטאה את בועילת מי נמי
במקולקלת: **ומסמאה** את
בועלה גר' ול"ג למפרע.
דלמקצן פ'תן ומודרים חכמים
ל'ך עקוב בראה תנא
תשטאה את בועילת ופליגי
בנמרא דר' ויטמא לא למפרע
אי להבא ומסמאה וכן דהכא
היינו רבנן דתנא: **ואינה** מונה
אע"ג שרשה. שראתה. אע"ג
דמקולקלת למענה לחומרא
מ"מיני נדוטה אינה מונה אלא
משה שראתה ויטמא
דפשיטא שר' (א) מיתריה
קאמר משכבות ומשכבות
נמכה נפשו אל מצי למימר אלא
אדם או בורים דר' ומכעיל
מטאם אלא וצולקין ומכעיל ואי
כמע עצמה ארס וכו' וכו' וכו'
לישמא. ותרין רבין אמר
דסד"א דר' דקאמר חומרא
היינו דר' אבהו אלא כמע
עצמה לא ורשוקי. ומי לאו
לגמרי כמע עצמה ארס ותלם
אשטא ארס אשטא בורים.
ואילו חל לא אדם או בגרים.
אדר סבור להחמיר לך כן
במעל לעל תכשכב דר'
גמור: דלית ל'ך דר' דר' דר'
תשטאה לא חתי. וימה דר'
אמרין פסוק חומרא בקודש
דער שבתא שבו נא. ומש
מעלות מיתריה דלית ל'ך
דר' דר' דר' דר' דר' דר'
קודש. לא חלול עשנו על שרת
חודש. וא"כ לתנייה גבי
אחרונה דלית ל'ך דר' דר'
תשטאה ור' ספריי דגרסי

שמאי פרק ראשון נדה

ס' הנוגע צמשכזה צתוך
הוא וצגדים שעליו טמאים
א צתורת כהנים יכול לא
חומר אס משכזה מטמא

במנוע עצמה מה מו
לממא בגדים אף מ
לממא בגדים
הרואה (6) דם מממא ומ
מממממא משכבות ומ
כלי חרס המוקף צמיו
למנינה ואינה מממא
ר' עקיבא אומר מט
מממממא אלא משעה
מממממא למפרע ומח
מששקן משכבות ומ
עצמיד פתיל ימקולקל
בועלה ואינה מונה
זוה תולין לא או
אי שמיע ליה מתניתא
שמיע ליה מתניתא
לעולם שמיע ליה מת
אמינא או אדם או ב
לא משום הכי קאמר
לעת שבגדה לקדש
הכי לייתי גבי מעלו
ליה דררא דטומאה
דררא דטומאה לא
מממממא אוכלין ומש
בין דתרומה לא דקדש
אומר אף בשעת עב
הוינן בה מאי דהוה
צרכה אלא לתקן ש
מתני לישורף שירים
כשיעור וסת"ש (7)
לאחר שנזכר אמר כד

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל
 בְּכָל חֶרֶם לַעֲלֹל [ד:] וְגִמְרָה
 בְּכָל חֶרֶם טוֹפִי מִמֶּשֶׁכֶׁב:
 וְיִלְמָא מִתְנִיחָא וְיִפְשְׁטוּ
 יְהִיטָא קֵץ וְחוֹמֵר מִנָּה לְיוֹ.
 לֵיה: אִי מִמִּסְתִּיחָא הוּא.
 בְּבִדְרִים: אֲבָל אֲדָם וּבְגָדִים.
 אִימָא לֹא קִמְרִל קֵץ וְחוֹמֵר
 הָלֵה הֵמָּה אִינוּ יִנְיֹל בְּמַעַת
 וְהֵמָּה עֲמָהּ מִשְׁכָּבוֹת שְׁאִין
 יִזְעֻת לַעַת שְׂבָנְדָה מִלְטָמָא
 (מִתְנִיחָא כֵּן):
 חוֹמֵר בְּקִדְשָׁא (מִתְנִיחָא כֵּן):
 הוּא דְחוֹזִיא אֲלֵהּ גִּזְרֵה
 וְיִרְיִיתָא לְדַעֲיִל: לֹא דִקְדָּשָׁא.
 עַצֵּם עֲבָרְסָן. מִתְנִיחָן הֵיא
 יִמּוֹת לֵאכּוֹל תְּרוּמָה לְרִיכוֹת
 וְיִמְסִיחָא לֵה דִךְ דִּיקָה
 כִּמְשַׁפְטָה וְתִמְלֵא טִמְאָה
 וְלֹא תִהֵא תְּרוּמָה כִּכְלָל
 תִּהֵא. אֲלֵמָה טוֹמְאָה מִפְרַע
 מִזֵּר לַעֲלֹל [ד:] שְׁחִיתָה לְהַכְשִׁיר
 מִסְנֵי. לֹא דְרַבִּי יְהוּדָה
 לְתַתָּא: כְּשִׁיעוֹר וּסָם. מִיז
 וְנִזְרִיךְ לֵה ר' יְהוּדָה דִּיקָה
 הֵמָּה דִּלָּךְ דִּקָּה מִיתְקָנָה וְ
 אִתְקָנָה בִּצְרִיחָה שְׁשֵׁם וְ
 סָם יוֹם שְׁלָל רִתָּה וְאִמְרָה
 שְׁעָתָה אֲלֵה שְׁעִבְרוּ עֲלֵיהּ

וַאֲיִנָּה מוֹנֶה אֵלָּא מִשְׁעַ
לְמוֹנִינָה מִשְׁעַת כִּי
תֹּכֵל לְסַפּוֹר ז' יָמִים וּלְטַנֵּן
שְׂרָאָתָה יוֹם אֶחָד אֹו ב' יָמִי

עצמה מטמא אדם
נבה ומושבה מטמא
תניא כוותיה דרבא
מעת לעת ומה היא
שבות אוכלין ומשקין
פתיל ואינה מקולקלת
את בועלה למפרע
זה את בועלה ואינה
זאתה היראה כתם
היא מטמאה אוכלין
ות וכלי חרס המוקף
למנינה ומטמאה את
לא משעה שראתה
לין ולא שורפין ורבא
ימא מתניתא ואי לא
קל וחומר מנא ליה
א ואי ממתניתא הוה
ים אבל אדם ובגדים
ו אמר רב הונא מעת
בל לא לתרומה אי
כי קתני היכא דאית
בל היכא דלית ליה
תני מיתיבי מה היא
מאי לאו בין דקדש
תא שמע רבי יהודה
תן מלאכול בתרומה
ה אמר רב חסדא לא
ים שבפניה רב הונא
כדידיה שבדקה עצמה
שה ועשה רבי כר"א
ווא ר"א לסמוך עליו
בשעת

[illegible]

יִצְחָאָהּ. תִּימָה פִּשְׁיטָא כִּיּוֹן דְּמִקּוּלְקֻלָּתָא וְחֵינָה יוֹדַעַת מַמִּי רֵאשָׁתָּה אֲסִי כֵּן לֹא לֹא מִיּוֹם מַצִּיאתָ הִבְתָּם וי"ל דְּמִיּוֹרֵי חֵר מַצִּיאתָ הִבְתָּם וקמ"ל דְּחֵינָה מוֹנָה

דלמירר לאו מגופה אחא אלא מעמלא.
וא מסבירא ח"א או ארס או בגיג.
 ארס קר הכי מלי למינח לו ארס או בגיג
 ארס ברייתא דקמי ארסי קמי מסבסב ומסבסב
 ומסבסב ארסא מנעא לא מעמא לא ארס ולא
 אגדיס ואי חננע עמא מטמא ארס וגדיס. וכן
אבר דרביב דרביב דרביב דרביבא
 לא קתני. ור"ת דר"ת ליתני ליה
 נמעלות אחרונות דלמיררין התם
 חגיגה דף כא: חננע קמייא ו ארס
 ארס דררר דטומאה דלורייתא איתנבו
 וזין בדת וזין בחולין שנעשו על
 דררר קדש בברייתא דלית ארס
 דררר דטומאה דלורייתא איתנבו
 בקדש כ"ט ו ארס דלית ארס דררר
 דטומאה דלורייתא כלומר שייב
 דטומאה הנוהגת בחולין דלורייתא
 אכל בברייתא לא שייב כלל בטומאה
 דלורייתא הנוהגת בחולין אכל אין
 אפרס דרשא קתני טומאה דלורייתא
 סיפא טומאה דרבנן דהא קמי
 אוריייתא בגדי אוכלי טרומה מדרס
 ואוכלי קדש דהו דרבנן ובברייתא
 קמי קתני צירוף ורביעי בקדש דהו
 דלורייתא וז"ל דמעט לעת לית ליה
 אפילו דררר דטומאה דרבנן וא"ת
 דהא מעט לעת אפילו בחולין טמא
 שנעשו על טהרת הקדש כדאמר
 בסמוך קבל מיינה רב שמשא דבזי
 תאחן בחולין שנעשו על טהרת הקדש
 דהק בברייתא ליתנהו בחולין שנעשו
 על טהרת הקדש וא"ת ארס דררר
 דטומאה טפי כדפרשיט וז"ל לפי
 חגיגות הוא קאט שנעקר הדס לפני
 ארייתא לכך גזרו רבנן אף בחולין
 שנעשו על טהרת הקדש אלא לתרומה
 אלא דלמירר ומכל מקום לית ארס
 דלורייתא דטומאה משום דבשעה שעסקין

וְאִין לֹה לְהַנִּיחַ וּלְפָרוֹשׁ מִלְעֻסָּה
אֶחָד אַחֲרֵי כֵן: **מֵאִי** בֵּין דְּקִדְשׁ
פְּרִיץ מִמַּתְנִי דְּמַטְמָא מַעַת לַעַת
דְּתַרְמוּה וי"ל דְּפִרְיָא מִהֶכָּא מִשּׁוֹם
דְּלֵיה לִפְרִי: גַּם דְּקִדְשׁ אֶחָד
אֶפְרָס בְּרָא סִימָן (קָמֵן נָס): דְּמַטְמָא
נִסְתָּר בְּפִרְסָא וְלֹא תַרְמוּה וְקִשָּׁא לֵאמֹר
הָתָם קִדְשִׁים מִשּׁוֹם דְּרַשְׁבִּי פְּלִיג
קָה עֲצֻמָּה בְּשִׁיעוּר וּסְתָא. לֹא
וְיֵשׁ לְחֹרִין וְלִסְדֵּקִין בְּרִאמֶר פִּרְקָא
לִיעוּר וּסְתָא אֶחָד לְמוֹר קִנְיָה עֲצֻמָּה
שְׂמִילוֹת אֶחָד אַחֲרֵי זֶמֶן וְיֵשׁ סְפִיקָא
(ס) אֲפִס מְלִי וְאֶפְלִי מִלְּאוֹ דְּפִטְר
חֲמִיכּוֹת אֲבָל סְפִיקָא דְּלוֹרִייתָא מִשּׁוֹ
זֶר וּסְתָא וְלִשְׁרוּף (הג"ה). אִף בְּרִיה"י
מִלְּיוֹקֵין בְּרִיה"י לְרֵיה"י לְטוֹמָא דְּאֶתָּא
הָתָם סְפִיקָא דְּלוֹרִייתָא אִין שׁוֹרְפִין בְּרִאמֶר
קִשָּׁא הָאֵשׁ (ד) אֶחָד: אֲמַרְיִן כֹּל שְׂעֻלָּה
שְׂעֻלָּה בְּחֻטָּא סְתֵרֻתוֹ מִטְּמָאוֹ וְאִכָּא
רְתוּמִי תְּלִיּוֹת אֲבָל טְמָאוֹת אֵל: הוּא:
בִּשְׁעָה
שְׂעֻלָּה אֵס תְּמָאָה טְמָאָה תִּשְׁרַפֵּס
אֶת טְמָאָה וְדִלִּי בִּשְׁעָה נִגְיָה נְמִי
לֹא מִיכּוֹל תַּרְמוּה טְמָאָה לְאֶחָד זֶמֶן
הַרְבֵּן: [כְּשִׁיעוּר] וּסְתָא. מִפְּרַשׁ בִּפְר"י
וְעֵשׂ וְעֵשׂ רֵבִי (ר') אֲלִיעוּר. בִּשְׁעָה
כֹּל אֶשׁ שְׂעֻר עֲלִיה שֵׁשׁ עֲוֹנוֹת
הָתָם: לְאַחֲרֵי שְׂעוּר. שֵׁשׁ יִפֶּה עֲשֵׂה:

עין משפט
נר מצוה

ל א מ"י פ"ג מהלכות משכב
ומושב הל"ח ח:
לא ב ג מ"י שם ופ"ט מהלכות
איסורי ביאה הלכה ג:
לב ד מ"י פ"ט מהלכות איסורי
ביאה הלכה ג:

תום' הרא"ש (ה)

[illegible]